

روایتی از مسجد امام حسن مجتبی (ع)
که جوانان اداره‌اش می‌کنند

قطب فرهنگی محله انقلاب

آستین بالازدن مردم برای ساخت مسجد

مهدی شفیعی که ۲۴ سال است در هیئت محبان الزهرا^(س) به عنوان قاری و مداح فعالیت می‌کند، برایمان از شکل‌گیری مسجد امام حسن مجتبی^(ع) این‌طور نقل می‌کند: سال ۹۶ به همت اهالی و با پیگیری‌های ویژه حجت الاسلام والمسلمین محجوری و چندتن از معتمدین محله، مجوز ساخت زمین فعلی برای احداث مسجد از شورای شهر وقت و شهرداری گرفته شد.

با انجام کارهای اداری در آخر سال ۹۶ زمین در اختیار اهالی قرار گرفت و آن‌ها هم برای ساخت و ساز مسجد آستین بالازدند. از همان ابتدا، ساخت و ساز بر پایه کمک‌های مردمی و خیران جلو می‌رفت و کارها با کمک اهالی و به ویژه جوانان مذهبی محله انجام می‌شد.

برگزاری نماز جماعت اولویت اهالی

زمین خریداری شده، پیش از ساخت، محلی برای حضور افراد معتاد و کارتن خواب‌ها شده بود. اهالی که موضوع را فهمیدند، دست به کار شدند و برای اقامه نماز، فرش و وسایل دیگری از منازلشان آوردند. زمین مسجد در حال گودبرداری و کارهای اولیه برای ساخت بود. اما اهالی در گوشه‌ای دیگر، مشغول برگزاری نماز و اجرای برنامه‌های فرهنگی مانند دهه اول محرم و... بودند.

آقامهدی به نقش پررنگ نوجوانان و جوانان در ساخت مسجد اشاره می‌کند که تا آن روز هیچ‌گونه کار ساختمانی انجام نداده بودند. آن‌ها با همان سن کم، آستین‌هایشان را بالا زدند تا مسجد زودتر سر و سامان بگیرد. این عضو هیئت امنای مسجد توضیح می‌دهد: جز کمک و یاری خیران و مردم، منابع مالی دیگری نداشتیم و از این رو کار ساخت و ساز با مشکل روبه‌رو بود. زیاد نمی‌توانستیم پول استادکار و کارگر بدهیم. این بچه‌های هیئت محبان الزهرا^(س) بودند که بعد از بتن‌ریزی که کاری تخصصی است و باید توسط ماشین‌آلات و با نظارت مهندس انجام شود، پای کار تیغه چینی و سایر کارهای تأسیسات و عمران و ساخت مسجد آمدند.

یک اردوی کاری

خاطره‌ها مقابل چشم شفیعی، جان می‌گیرد. سرش را پایین انداخته است و ریزریز می‌خندد. انگار در حال جدا کردن یکی از همین خاطره‌هاست تا با مادر میانش بگذارد. او حرفش را این‌طور پی می‌گیرد: حدود پنج سال کار عمرانی انجام دادیم و بچه‌ها کم‌کم خسته شده بودند. بار آخر آمده بود و می‌خواستیم آن رابه داخل منتقل کنیم. در گروه مجازی‌ای که داریم، پیام دادم قرار است آخر هفته اردویی برگزار کنیم. آن‌ها خوشحال از اینکه قرار است به اردو بروند سر قرار حاضر شدند، اما نمی‌دانستند که شفیعی خواب دیگری برایشان دیده است. به این قسمت از خاطره‌اش که می‌رسد، لبخندش پررنگ‌تر می‌شود و ادامه می‌دهد: حدود بیست نفری از بچه‌ها مقابل مسجد جمع شده بودند. به آن‌ها گفتم اردوی این هفته مدتش فرق می‌کند. اردوی جهادی کلی کیف دارد. بیایید اول آجرها را خالی کنیم؛ بعد هم برویم توی مسجد که کلی کار داریم. اول بچه‌ها به هم نگاه کردند و بعد یکی یکی شروع به کار کردند. آجرها که خالی شد، همه خاکی و خسته دور هم جمع شده بودند. نگاهشان که کردم، گفتم این اردو تمام نشده؛ تازه اول عشق و حال است. برویم که سه روز کارتان دارم! همگی‌شان با هم زدند زیر خنده که چه فکر می‌کردند و چه شد.

بچه‌ها به مدت سه روز داخل مسجد کارهای عمرانی انجام دادند و خانواده‌ها هم وعده‌های غذایی گروه را با میل و رغبت و خوشحالی تأمین می‌کردند. سه روز بودن در فضای مسجد، سبب شد بچه‌ها با کلی خاطره خوش آنجا را ترک کنند. شفیعی از تأثیر آن اردو بر بچه‌ها این‌گونه می‌گوید: اگر از بچه‌هایی که در آن روز حضور داشتند، بپرسید بهترین اردوی مسجد کی و کجا بوده، حتماً همین خاطره را برایتان تعریف می‌کنند.

شفیعی می‌گوید: به طور کلی شصت درصد کارهای ساخت و ساز مسجد انجام شده و چهل درصد باقی مانده است. با وجود این فعالیت‌هایمان را انجام می‌دهیم و هر زمان که پولی به دستمان برسد، کارها را کم‌کم پیش می‌بریم.

سمیرا متشادی | ساختمانی نیمه‌کاره با نمایی نیمه‌تمام، ظاهر مسجد امام حسن مجتبی^(ع) در محله انقلاب را شکل می‌دهد. داخل مسجد هم به قول استاد بنا هنوز کار دارد. دیوارها هنوز به رنگ نهایی نرسیده‌اند و گوشه و کنار هم کار برای انجام دادن هست. با این حال، مسجد فعال است و پرتردد. یکی می‌آید و یکی می‌رود. بیشترشان هم نوجوان و جوان‌اند. تا اینجای کار هم بخش زیادی از ساخت و ساز را جوانان و نوجوانان محله انجام داده‌اند.

در سمت بانوان، صدای مدرسی که برای خانم‌های حاضر در جلسه از نهج البلاغه می‌گوید، فضا را پر کرده است. در کنار این صدا، رفت و آمد نوجوان‌ها به مسجد، به پویایی و نشاط آن افزوده است. هر بار که در اصلی باز می‌شود، گروهی از نوجوانان با شور و هیجان وارد می‌شوند و از پله‌های نیمه‌تمام دو تایی به سمت طبقه دوم بالا می‌روند تا در کلاس‌های آموزشی شرکت کنند؛ کلاس‌هایی پر از انرژی، که صدای خنده و گفت‌وگو از آن شنیده می‌شود.

زمین این مسجد را حجت الاسلام والمسلمین محمد محجوری، رئیس هیئت امنای این مسجد، امام جماعت و مدیر حوزه علمیه امام سجاد^(ع) (شعبه ۲)، با همراهی مهدی شفیعی، یکی از خیران محلی در سال ۹۶ خریدند و اهالی محله هم بادل و جان پای کار آمدند تا در ساخت مسجد کمک کنند.

به محض اینکه ساختمان به جایی رسید که قابل استفاده شد، هیئت امنای مسجد با اجرای برنامه‌های مختلف مانند راه‌اندازی هیئت محبان الزهرا^(س) و حوزه علمیه امام سجاد^(ع)، مجموعه تربیتی فرهنگی «کریمان»، استودیو «مرو» (مکتب رهروان امیرالمؤمنین^(ع))، فروشگاه مواد غذایی ارگانیک و... در جذب نوجوانان و جوان‌های محله‌گام مؤثری برداشت. در همین مدت کوتاه فعالیت، پایگاه بسیج شهید منصوری این مسجد در طرح «اسوه» سازمان بسیج به عنوان پایگاه برتر کشور انتخاب شده و جزو پنج پایگاه برتر در سطح کشور قرار گرفته است. به همین دلیل سه نفر از اعضای فعال این پایگاه، توفیق حضور در محضر رهبر معظم انقلاب را داشته‌اند.

کرونا

آن‌ها در کنار فعالیت‌های فرهنگی و مذهبی در مسجد، فعالیت‌های شاخص دیگری هم انجام داده‌اند. از جمله در زمان کرونا با تشکیل گروه جهادی قرارگاه حاج قاسم سلیمانی به کمک اهالی محله‌شان رفتند. شفیعی می‌گوید: چرخ‌ها را برای بانوانی که قرار بود ماسک بدوزند به مسجد آوردیم و در مجموع ۲۵ هزار ماسک تولید شد. همچنین ۲ هزار یک بهداشتی آماده کردیم. سپس ۱۲۰ بسته معیشتی برای توزیع بین خانواده‌های نیازمند آماده کردیم. یکی دیگر از فعالیت‌های این مسجد، کمک به کسب و کارها و راه‌اندازی فروشگاه اقتصاد مقاومتی در همان ایام کرونا بود.

